

Lyckad vallfärd till katolskt Lappland

Nu är Norrland på gång! Från att fram till 1965 ha bestått av endast två församlingar, Gävle och Sundsvall, har efterhand nya kyrkor invigts och församlingar grundats – flera besöktes under vallfärden.

En vallfärd till Gällivare och till Lannavaara i Lappland – varför det? Utposterna i Norrlands inland behöver ökad uppmärksamhet och stöd. Både stiftet, studieförbundet Bilda och dekanen pater Damian Eze MSP är överens om detta, och det är mycket efterlängtat av oss katoliker i Norrland.

Vallfärden gjordes under Barmhärtighetens år men med både vårt nya helgon Moder Maria Elisabeth Hesselblad och samekvinnan Margareta i åtanke. Den senare levde cirka 1369–1425. Hon gjorde flera långa vandringar ner till Uppsala, Strängnäs, Vadstena och Malmö för att be om präster och missionärer till Lappland. Hon missionerade även själv under ett par decennier. Under vallfärden bad vi liksom Margareta till Skördens Herre att han skulle sända arbetare till sin vingård genom att kalla präster och ordensfolk, men också göra oss lekmän till sina redskap.

Under Marias beskydd

I S:ta Marias kyrka i Skellefteå hade vi ett fint samtal med fader Per Idergard om behovet av fler församlingar och präster. I Gällivare gamla kyrka, predikade pater Damian om att för Gud är inget omöjligt. I Lannavaara

möttes vi av levande exempel på hur Gud kan kalla oss dit vi inte väntat. Där fick vi nämligen möta systrarna som tillhör kongregationen Marias lamm, tre systrar som bosatt sig där för att be och arbeta längst uppe i norr. Tillsammans med dem fick vi, i samband med mässan, överlämna hela Norrland till Guds Moder Maria, och ställa oss under hennes skyddsmantel. Vi fick därefter slutvälsignelsen med en relik av Heliga Elisabeth Hesselblad. En fin hälsning från biskop Anders till pilgrimerna lästes upp vid flera tillfällen under vallfärden.

Måste tala om kallelser

Under återresan firades mässa i Arvidsjaur med fyra koncelebrerande präster, pater Damian, hans medbroder pater Kevin, fader Gene Dyer, som har hand om stiftets själavård på teckenspråk, och fader Conny Årland som rest dit ända från Stensele. Fader Gene predikade om kallelse – att vi måste tala mer om kallelser och mindre om karriär, och att vi ständigt ska be om kallelser. Det gäller inte enbart präst- och ordensfolk, utan vi har alla en kallelse som vi ska betänka.

Stort tack till pater Damian och de andra prästerna, systrarna i Lannavaara, S:t Josefsystrarna som var med oss, de som föreläste i samband med vallfärden, studieförbundet Bilda och till alla i planeringsgruppen, bestående av lekmän från församlingarna i Norrlands dekanat (www.norrlandsdekanat.nu).

Elisabeth Andersson

